

Mál nr. 100/2023**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Slysátrygging ökumanns og eiganda ökutækis M.****Skráningarnúmer ökutækis (A)****Orsakatengsl. Sönnun.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 15. mars 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 21. apríl 2023, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi þann 18. febrúar 2022 lent í vélsleðaslysi á Lyngdalsheiði. Slysið hafi orðið með þeim hætti að vélsleðinn A sem M hafi ekið, hafi oltið með þeim afleiðingum að M féll af honum og högg komið á vinstri hendi hans. Hann hafi því leitað á Bráðamóttöku Landspítalans og verið þar greindur með tognun og ofreynslu á olnboga. M hafi leitað aftur til Landspítala vegna sömu einkenna og verið greindur þann 25. mars 2022 með rifna sin í bíseps vöðva og hafi þurft að gangast undir aðgerð. V hafi hafnað bótaskyldu með þeim rökum að félagið teldi ekki sýnt fram á að M hafi orðið fyrir líkamstjóni í meintu vélsleðaslysi 18. febrúar 2022. M bendir á að ljóst sé af gögnum að M hafi leitað læknaaðstoðar samdægurs vegna einkenna slyssins og hann hafi þá lýst því að hann hefði orðið fyrir vélsleðaslysi. Þá liggur fyrir vitnisburður sem staðfestir lýsingar M. Hvað varði það að ósannað sé að áverkana sé að rekja til slyssins þá bendir M á fordæmi Hæstaréttar í máli 228/2013 þar sem frásögn tjónþola var lögð til grundvallar niðurstöðu dómsins með vísan til þess að hún samræmdist þeirri lýsingu sem var að finna í vottorði læknis sem tjónþoli leitaði til klukkustund eftir að slysið átti að hafa átt sér stað. Einnig bendir M á dóm Héraðsdóm Reykjavíkur í máli E-2585/2020 þar sem lýsing tjónþola á motorhjólaslysi skömmu eftir slys var lögð til grundvallar og talin sönnun þess að hann hefði orðið fyrir slysinu. Hvað varði orsakatengsl milli slyssins og einkenna M þá bendir M á að í bráðamóttökuskrá komi fram að M hafi fengið togáverka á vinstri olnboga og að hann hefði takmarkaða hreyfigetu.

Í bréfi V kemur fram að afstaða félagsins byggi á því að M hafi ekki sýnt fram á að slysið hafi orðið eins og hann lýsir eða að áverkni verði rakinn til þess. M beri sönnunarbyrði um framangreint. Í bréfinu kemur fram að vélsleðinn hafi verið glænýr og að hann verið tryggður með lögboðinni ökutækjatrýggingu og kaskótryggingu hjá félaginu viku áður en meint slys átti að hafa sér stað. M hafi ekki gert neina kröfu í kaskótryggingu sleðans vegna meints slyss eða lagt fram neinar upplýsingar um skemmdir á honum þrátt fyrir beiðni félagsins þar um og sagt að sleðinn hafi ekki orðið fyrir neinum skemmdum. V telur mjög ótrúverðugt að engar skemmdir hafi orðið á sleðanum og þá hafi heldur ekki verið gerðar neinar kröfur vegna skemmda á fatnaði eða hlífðarfatnaði sem myndi að öllum líkindum skemmast við svona slys. V telur áverkann sem M lýsir yfirleitt verða vegna þunga lyftinga við líkamsrækt eða vinnu og M hafi ekki orðið fyrir neinum öðrum áverkum en vanalega verði mar og tognanir víða um líkamann í slysi eins og lýst er í tjónstilkynningu. Með vísan til alls framangreinds og þess að M hafi þremur dögum fyrir slysið hækkað tekjur sínar tvöfalt telur V mjög ótrúverðugt að M hafi orðið fyrir áverkanum í vélsleðaslysi.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort líkamleg einkenni M megi rekja til slyss sökum þess að vélsleðinn A hafi oltið og M fallið af honum með þeim afleiðingum að högg hafi komið á vinstri hendi hans. Samkvæmt almennum sönnunarreglum ber M sönnunarbyrði um að hann hafi hlotið líkamstjón sökum þess. Í málinu liggur fyrir að M leitaði á bráðadeild Landspítala sama dag og hann segir að hann fallið af vélsleðanum. Þar greinir hann frá því að hann hafi verið á vélsleða og fengið togáverka á hendi. Það liggur einnig fyrir í málinu að M hafi verið í áframhaldandi meðferð vegna áverkans. Með vísan til dómaframkvæmdar verður að leggja frásagnir M um slysið á bráðadeild sama dag og slysið gerist til grundvallar í málinu. V verður að bera sönnunarbyrði fyrir því að slysið megi rekja til annarra orsaka. Gegn mótmælum M er ekki sannað að vélsleðinn hafi skemmst þegar hann valt og breytir það ekki orsakatengslum slyssins og afleiðinga þess á M. Þá liggur ekki fyrir vottorð hlutlaus og óvilhalls

matsmanns um að áverki M stafi yfirleitt af þungum lyftingum og hefur einhliða lýsing V um það því ekki gildi í málinu. Með vísan til framangreinds er V bótaskyld.

Niðurstaða.

M á rétt úr bótum úr slysatryggingu ökumanns og eigenda A hjá V.

Reykjavík, 16. maí 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir